

januar 2000 var der kontakt om fremskaffelse af premierminister Guterres' pressemeddelelse af 28. januar 2000. Næste kontakt var søndag den 30. januar 2000 sent aften, da Statsministeriet gennem Udenrigsministeriets vagthavende søgte at etablere kontakt til udenrigsministeren før statsministerens samtale med premierminister Guterres.

Fra mandag den 31. januar 2000 har der været regelmæssig telefonisk kontakt mellem Statsministeriet og Udenrigsministeriet.

Spørgsmål nr. 5:

Kan ministeren bekræfte de i B.T. fra den 12. februar 2000 fremkomne oplysninger om, at initiativet til at indkalde Det Udenrigspolitiske Nævn til mødet den 10. februar 2000 er taget af udenrigsministeren eller Udenrigsministeriets embedsmænd?

Svar:

Nej. Indkaldelse af Nævnet drøftes sædvanligvis mellem de berørte ministre eller ministerier. En sådan drøftelse fandt også sted i dette tilfælde.

Jeg traf beslutning om, at Nævnet skulle orienteres om faxmaterialet umiddelbart efter, at jeg onsdag den 9. februar 2000 var blevet orienteret om dets eksistens. Efter drøftelse med udenrigsministeren besluttede jeg, at det mest hensigtsmæssigt kunne ske i et nævnsmøde kl. 13.00 den følgende dag.

Spørgsmål nr. 6:

Ministeren bedes oplyse, hvilke funktioner de personer i Statsministeriet har, hvis forkortelser er anført i øverste højre hjørne på fax af 28. januar 2000 fra José de Freitas Ferraz.

Svar:

Der er tale om medarbejdere i Statsministeriets område I, der arbejder med opgaver vedr. det europæiske samarbejde og andre udenrigs- og forsvarspolitiske spørgsmål.

Spørgsmål nr. 7:

Ministeren bedes oplyse, hvornår henholdsvis Statsministeriets departementschef og diplomatiske rådgiver blev gjort bekendt med samtlige de dokumenter, der er vedhæftet statsministerens Redegørelse for »svipser« af 10. februar

2000, og af hvem, hvornår og på hvis initiativ disse dokumenter blev arkiveret.

Svar:

Departementsråden modtog faxen mandag morgen den 31. januar. Departementschefen blev gjort bekendt med dokumentet onsdag den 9. februar om formiddagen.

Det er for mig oplyst, at skønnet i den konkrete situation var, at dokumentet kunne lægges til side, da det operative indhold i den portugisiske fax var overhalet af begivenhederne i weekenden. Alene den portugisiske premierministers »Note to the Press« – skønnes relevant.

Spørgsmål nr. 8:

Kan ministeren bekræfte, at den belgiske premierminister, Guy Verhofstadt, deltog i mødet i Davos i weekenden 29.-30. januar 2000, og at statsministeren talte med Verhofstadt?

Svar:

Davos' årlige »World Economic Forum« har gennem årene udviklet sig til en ganske omfattende samling. I Davos-mødet i år deltog omkring 19 præsidenter, 10 statsministre, 20 finansministre og 16 udenrigsministre samt 6 vicepræsidenter og vicestatsministre. Hertil kom 40-50 andre ministre.

Derfor er der rig lejlighed til at »hilse på« og udveksle bemærkninger med ganske mange kolleger fra hele verden. Det er en selvstændig, nyttig mulighed ved Davos-møderne, som jeg selv sagt gerne gør brug af – i Danmarks interesse.

I år afholdtes lørdag aften den 29. januar et middagsarrangement med dertil knyttet reception, hvori adskillige hundrede ministre og internationale erhvervsfolk deltog – i et noget støjfyldt lokale.

Jeg har i den forgangne uge taget kontakt til min kollega i Belgien for at få afklaret den usikkerhed, der har været om, hvorvidt jeg havde set den belgiske premierminister i Davos. Under samtalen fik vi bekræftet hinanden i, at der ikke blev afholdt et møde mellem den belgiske premierminister og mig. Vi havde derimod tilfældigvis lejlighed til ganske kort at hilse på hinanden før middagen om aftenen den 29. januar 2000.

Den bekymrende udvikling i Østrig blev kort berørt. Der var ikke tale om forhandlinger. Der var heller ikke en diskussion eller drøftelse af indhold af en eventuel fælles erklæring eller